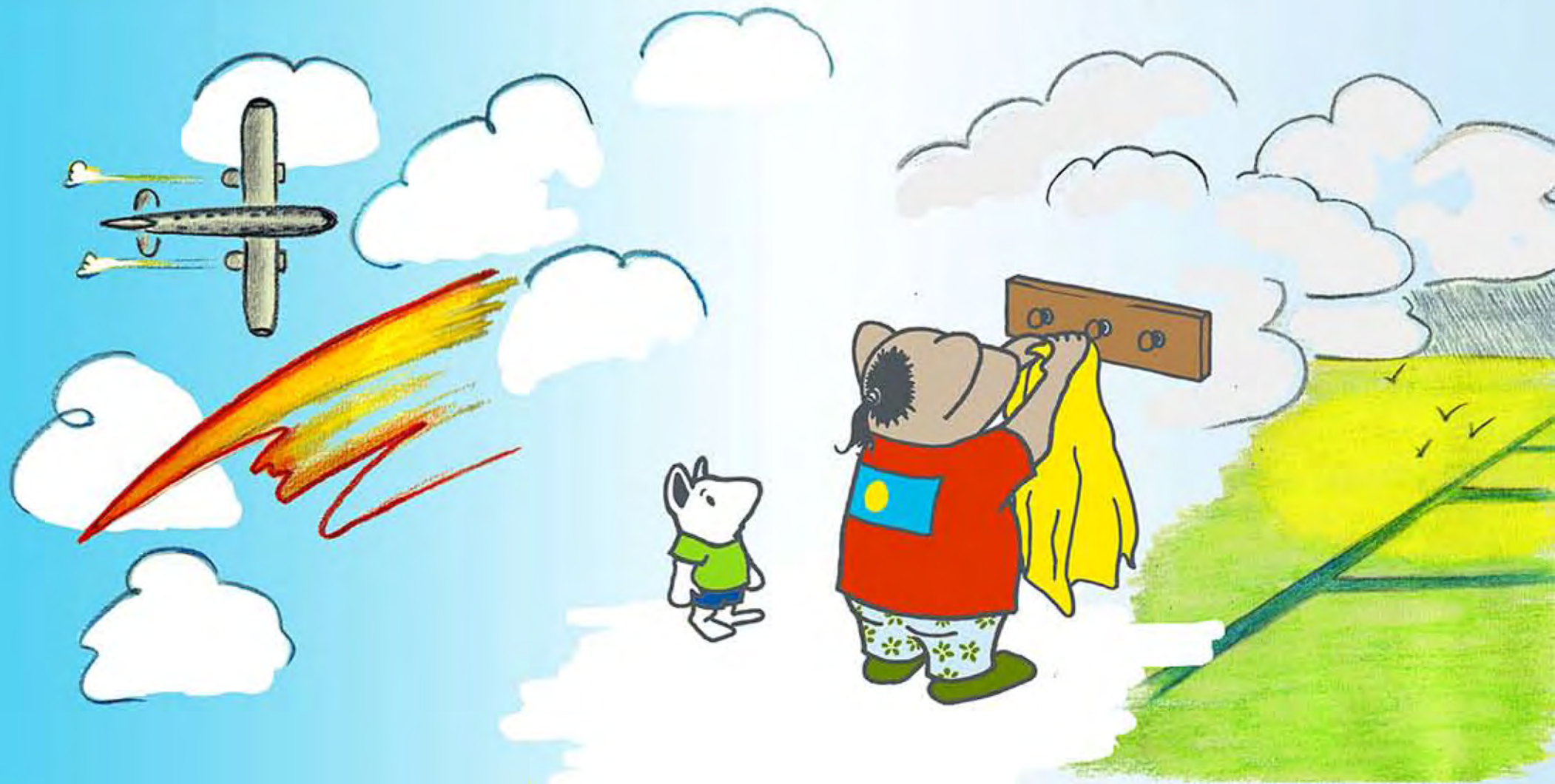

Oom Jan is terug van een lange reis
naar een tropisch paradijs,
een eiland in de oceaan
heel ver bij ons vandaan.
Wobie neemt hij in gedachten mee
naar dat eiland overzee
om te vertellen, zo meteen,
over het visje dat verdween...

*Er woonde eens in de blauwe zee,
gezellig samen en heel tevrede,
een vissenfamilie mooi van kleur,
hun huisje zonder raam of deur.
Het eiland groen, de stranden geel,
het rif vol leven, niets was te veel...*

*Maar visje Guppie was niet blij
al was hij zorgeloos en vrij.
Soms, als de zon in het water scheen,
en alle donkerheid verdween,
dacht hij: wat is het mooi daarboven,
zal ik ooit naar de hemel mogen?*

